

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
Назив школе: ОШ „Мирко Јовановић“	Радмила Вукићевић, професорка разредне наставе
Место, општина: Крагујевац, Крагујевац	
Школска управа: Крагујевац	
Немања : пример инклузивне праксе ОШ „Мирко Јовановић“ , Крагујевац	
Кључне речи: <i>основна школа, проблеми у понашању, васпитни рад</i>	
Опис добре праксе	
<p>На почетку школске године, у првом разреду, учила сам да је Немања јако немиран и недисциплинован. На основу почетних тестирања које сам извршила о учениковом предзнању, он је у септембру познавао четири слова (А,О,Б,Ц) и правилно изговарао гласове. У припремању књига и свезака за час веома се тешко сналазио. Учила сам неуредност у ранцу и прибору. Свакодневно је губио оловке и бојице. Писао је и цртао онолико колико је желео и могао. Углавном се бавио другим активностима – сецкање, резање, шетња по учионици, узимање туђих ствари и бацање, и сл... Пошто сам учила да се ово понашање разликује од понашања друге деце и да Немања не може да ради оно што раде друга деца, схватила сам да му је потребан другачији приступ и подстицај. Нисам ни сама била сигурна шта увек треба да урадим и како да га смирим.</p> <p>Немања живи са оцем, дедом, бабом и стрицем. Са мајком је у контакту, али каже да она не брине о њему и да га не воли. Показивао је негодовање према мајци. Отац је сматрао да је Немања само живахно и немирно дете и да не може озбиљно да схвати школу. Наглашавао је да га дирају друга деца и да он зато реагује импулсивно. Мајка никада није дошла у школу. Покушавала сам да ступим у контакт са њом, али ми је отац рекао да мајку дете не интересује. Тешко је било успоставити сарадњу са оцем и стећи његово поверење. Како је изгледао један Немањин дан у школи?</p> <p>На почетку часа је почињао преписивање наслова и још једне до две речи. Када кажем да покуша још, понекад каже да хоће, али не наставља рад. Посматрао је шта се дешава око њега, устајао и кретао се по учионици. Крио се испод клупа, провлачио испод јакни, узимао деци ствари и бацао. Ако је седео, окретао се и</p>	

бацао на под књигу ученику који је иза њега. Посматрао је ситуацију у учионици и планирао шта ће даље урадити. Узимао је сунђер, брисао таблу или излазио у ходник. Када му дам да црта, углавном каже да не уме и тражи да му ја цртам. Када га питам зашто не црта или пише, каже да му је досадно. Хтео је да пише и црта по табли, али и да обрише оно што је важно и што други преписују. Често је причао сам са собом, викао по учионици и привлачио пажњу. Док су друга деца певала, он се трудио да их надјача и ометао их. Био је задовољан када се они смеју ономе што он ради. Окретао се у круг и бацао се на под уз гласан смех. Знао је и да се примири и да се концентрише на неке њему занимљиве активности (резање папирића, игра фломастером...). Понекад је хтео да чита, да прича о породици. Оно што је давало резултате у раду са њим је седење поред учитељице и разговор у који би се он укључивао, а затим пристајао и да ради. Уз велике тешкоће је учествовао у групном раду. Био је нестрпљив, импулсиван и сукобљавао се са децом из групе. Желео је да нацрта само оно што је он замислио. Веома тешко му је било када су другови били љути на њега или када су га опомињали или саветовали. Указивала сам му на непримерено понашање и објашњавала да на тај начин наноси бол и тугу друговима. С друге стране, хвалила сам сваки његов напредак и позитиван поступак у понашању. Учила сам децу да покажу толеранцију и разумевање. Сваки његов успех су награђивали осмехом и аплаузом. Писали су му лепе поруке, позивали га на рођендане. Трудила сам се да будем доследна у својим поступцима и да му јасно кажем шта ми се допада или не допада у његовом понашању. Интересовање за Немањин напредак и успех показивали су баба и деда, мање отац. Временом, Немања је дуже радио и прихватао задатке, а и добијао улогу ученика који треба да води рачуна о реду и дисциплини за време одмора, што је учинило да се он осећа важним и одговорним у групи. Из године у годину, Немањино понашање је било све боље. Напредовао је и у савладавању наставних садржаја. Сигурна сам да је осећао да има моју подршку и разумевање. Увек сам била спремна да разговарам са њим и да му помогнем. Сада је Немања 5. разред. Дobar је дечак. Лепо се понаша и омиљен је међу друговима. Одлично је прихваћен од наставника. Успешно савладава наставне садржаје.

Кораци у решавању проблема:

Подршка и помоћ вршњака, учитеља и стручног сарадника;

- Рад са диференцираним задацима;
- Похвала и подстицај;
- Доследност у поступцима;
- Сарадња са баком и деком;

Извори подршке, други учесници/сарадници у долажењу до решења и спровођењу решења

- Подршка вршњака и школског педагога;
- Сарадња са деком и баком;

Процена добити од решења за ученика, друге ученике, родитеље, наставнике, школу:

- Немања је прихваћен у свом окружењу;
- Похвала и подстицај доприносе његовој жељи да се укључи у рад;

- Немања воли да се дружи са другом децом;
- Ученици су научили да прихватају различитости, да пруже помоћ и подршку и награде успех и напредовање;
- Осећај задовољства код учитеља зато што је Немања научио да поштује правила понашања у школи, зато што је прихваћен и напредује у раду;
- Рад са Немањом је био ново и велико искуство за учитеља и стицање нових знања у пракси.